

Nr 200

Av herr **Thylén m. fl.**, om höjt anslag till Bidrag till sjövärnskåren.

(Lika lydande med motion nr 99 i Första kammaren)

Sjövärnskårens uppgift och verksamhet inom det frivilliga försvaret är i dag så känd och omvitnad att den knappast torde kräva någon ingående belysning. Vi vill endast påpeka att en av sjövärnskårens viktigaste uppgifter är att tillgodose flottans krigsorganisationsbehov av värnpliktigt befäl i däck-, signal- och stridsledningstjänst. För att aspiranterna skall bli väl lämpade att genomföra sina kvalificerade uppgifter leder numera sjövärnskårens aspirantutbildning fram till skepparkompetens. Efter genomgångna kurser examineras aspiranterna genom sjöbefälsskolornas försorg. En av anledningarna till denna långtgående utbildning är att utredningen VU 60 har poängterat att uttagningen av värnpliktiga för underofficersutbildning bör grundas på befälslämplighet och civil kompetens. Detta möjliggöres således genom inriktningen av sjövärnskårens nuvarande utbildning.

Det är naturligt att en sådan utvidgning av utbildningen måste medföra viss omarbetning av utbildningsmaterialet. Av denna anledning har man från sjövärnskårens sida begärt att få ett engångsanslag för nytryckning av brevkursen i navigation, denna brevkurs är grunden för vinterutbildningen. Utöver denna merkostnad tillkommer så de årliga examensutgifterna för aspiranterna samt kostnader för resor och traktamenten till examinator.

Resultatet under 1967, vilket var det första året med den nya utbildningsformen, visar att av 123 aspiranter 110 stycken kunde godkännas för skepparexamen, detta motsvarar 89,4 procent av hela elevantalet. Denna procentsiffra måste betecknas som utomordentligt god och visar att utbildningen fyller alla rimliga anspråk på effektivitet.

I årets statsverksproposition har försvarsministern föreslagit ett anslag till sjövärnskåren på sammanlagt 635 000 kronor. Det innebär att föregående års anslag har ökat med 20 000 kronor. Ökningen torde i sin helhet erfordras för att täcka de automatiska utgiftsökningarna. Under de senaste åren har emellertid sjövärnskårens anslag icke tillnärmelsevis höjts i den utsträckning som skulle varit motiverad med hänsyn till den höjning av arvoden och lägerkurstillägg som beslutats av Kungl. Maj:t sedan budgeten för sjövärnskåren väl var fastställd. Naturligtvis är det önskvärt att personalens ekonomiska förmåner förbättras på ett sådant sätt att det stimulerar till ökade arbetsinsatser. Detta får emellertid inte ske på bekostnad av förlägningsstandard eller genom minskning av utbildningsmaterialets omfattning

och funktionsduglighet. När chefen för marinen i sina petita begär en ökning av bidraget till sjövärnskåren för budgetåret 1968/69 med 84 000 kronor, så är denna ökning väl motiverad om man önskar bibehålla sjövärnskårens erkänt goda kvalitet.

Med stöd av vad ovan anförts hemställes,

att riksdagen måtte besluta att till *Bidrag till sjövärnskåren* för budgetåret 1968/69 anvisa ett reservationsanslag av 699 000 kronor.

Stockholm den 19 januari 1968

Bengt-Olof Thylén (h)

Per Petersson (h)

Fritz Börjesson (cp)
i Glömminge

Ingrid Sundberg (h)